

Multikulturalnost

Kultura je povsod okrog nas. Obdaja nas vse od trenutka, ko vstopimo v svet barv, oblik in vonjav. V naši državi smo (vsaj na podeželju) še vedno navajeni, da naši sosede izgledajo enako kot mi, nosijo enaka oblačila in z nami delijo isti jezik. Različne kulture se staknejo šele v večjih industrijskih mestih in naši prestolnici – dominantne vrednote, navade in običaji pa so še vedno toliko koreniti, da ne spreminjajo videza pokrajine ter rdečih datumov na naših koledarjih.

Moja prva velika, dobro načrtovana izkušnja z multikulturalnostjo je nekoliko bolj eksotična. V marcu 2012 so se zvezde postavile tako, da sem skupaj z 12 ptujskimi gimnazijkami odletela proti levjemu mestu/državici – Singapurju. Nekaj mesecev pred tem sem dva tedna gostila Malezijko Siti, nato je mene doletela ista čast. Po mnogih prebedenih nočeh, dolgih pogovorih, odkrivanju naravnih in urbanih lepot Singapurja ter iskanju zabave v parkih, na plaži in v gozdu, smo vsi prišli do enotnega, zelo pomembnega spoznanja: vsi smo le osemnajstletniki, ki iščemo svoj prostor pod soncem. Poslušamo istih top 40, beremo Cosmopolitan in obožujemo čokoladni sladoled. Razlikujemo se le po tem, da je njihov piščanec z rižem tako pekoč, da se nam, mehkužnežem, navajenim na sladek krompir, že ob prvem grižljaju zasolzijo oči.

»Vsi različni, vsi enaki,« pravijo – in prav imajo.

Tadeja Vaupotič
UNESCO Glasnica